

Nr 219

Av herr **Åkesson** och herr **Olofsson, Uno**, i *anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till underhåll av enskilda vägar m. m.*

Enligt reglerna för statsbidrag till enskild väghållning utgår f. n. två slags bidrag. Det ena med 65 % av den kostnad, vartill underhållet av vägen skäligen uppskattas, utgår i allmänhet, medan då särskilda skäl föreligger bidrag utgår med 80 %. Bidragsprocenten fastställdes senast genom beslut av 1956 års riksdag. Tidigare utgick bidrag med 60 resp. 75 % av den uppskattade kostnaden.

I samband med en under 1958 års B-riksdag väckt motion med förslag att de enskilda vägar, till vilka underhålls- och anläggningsbidrag nu utgår, skulle överföras till allmänt statligt underhåll, yttrade statsutskottet (utl. nr B 73) följande: "Utskottet har tidigare framhållit att den kraftiga trafikstegringen under senare år medfört ökade krav på de enskilda vägarna i fråga om såväl bärighet som standard och därmed en ökad ekonomisk börda för de intressenter som ha att ombesörja denna väghållning. Då starka skäl därför kunde åberopas för en förbättrad bidragsgivning, borde en sådan successivt komma till stånd. Så har även skett genom betydande utvidgningar i bidragsgivningen — bl. a. i form av en generösare tillämpning av bestämmelserna rörande intagande till allmänt underhåll av enskilda vägar."

Riksdagen har alltså uttalat sig för en successiv höjning av bidragsprocenten. Behovet härav har även vitsordats av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, som i sina petita för budgetåret 1959/60 bl. a. framhåller, att av styrelsen verkställda undersökningar visat, att det kostnadsläge som legat till grund för nu gällande bidragsprocent undergått sådana förändringar att en höjning av bidragsprocenten med 10 vore befogad. Denna kostnadsökning beror emellertid till en del, framhåller styrelsen, på förändringar i penningvärdet, vilka inte bör föranleda förändringar av bidragsprocenten. Med hänsyn härtill bör höjningen enligt väg- och vattenbyggnadsstyrelsens uppfattning begränsas till 5 % för vardera bidragstypen.

Departementschefen har emellertid inte velat tillstyrka denna höjning utan föreslår oförändrade bidragsgrunder för kommande budgetår.

Härvid torde de rådande statsfinansiella svårigheterna ha varit vägledande för departementschefens ståndpunktstagande.

Det måste dock betecknas som en rättvisefråga av hög angelägenhetsgrad att de, som har att till en av riksdagen fastställd nivå bidra med

underhållet av enskilda vägar, erhåller kompensation för inträffade kostnadsstegringar. Bidragsprocenten bör således enligt vår mening höjas med 5 % för båda bidragstyperna.

Då det rådande statsfinansiella läget emellertid inte tillåter ytterligare utgiftsättaganden från staten, vill vi föreslå, att de medel som erfordras för den av oss föreslagna bidragshöjningen tillföres aktuell anslagspost genom en omfördelning från anslaget för underhåll av sådana vägar, där kronan är ensam väghållare.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att bidragsprocenten för underhåll av enskilda vägar fr. o. m. budgetåret 1959/60 höjes till normalt 70 % och där synnerliga skäl föreligger till 85 % att gälla jämväl bidrag, varom länsstyrelsen tidigare fattat beslut, samt

att härför erforderliga medel tillföres anslagsposten under punkten 15, i Kungl. Maj:ts proposition nr 1, bil. 8, Bidrag till underhåll av enskilda vägar m. m. genom överföring från anslaget under punkten 10, Vägunderhållet, i förevarande proposition.

Stockholm den 27 januari 1959

Sten Åkesson

Uno Olofsson

i Rödningträsk

Nr 220

Av herr **Sveningsson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställningar om anslag till Bidrag till underhåll av enskilda vägar m. m. och till Byggande av länsvägar.*

(Lika lydande med motion nr 279 i Andra kammaren)

Stockholm den 27 januari 1959

Ragnar Sveningsson
